

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 8^{ΗΣ} ΙΟΥΝΙΟΥ 1950

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΟΡΛΑΝΔΟΥ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΔΕΞΙΩΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ

Ἡ Ἀκαδημία ὑπεδέχθη τὴν ἐν Ἀθήναις εὐρισκομένην Κυπριακὴν Πρεσβείαν, τὴν ὁποίαν προσεφώνησεν ὁ κ. *Γεώργιος Μαριδάκης*. Ἐν συνεχείᾳ ἔχαιρέτισεν αὐτὴν καταλλήλως ὁ κ. *Γ. Σωτηρίου*. Ἐκ μέρους τῆς Πρεσβείας ἀντεφώνησεν ὁ Πρόεδρος αὐτῆς Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυθηναίας κ. Κυπριανὸς ἀναφωνήσας τέλος ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως τῆς Κύπρου μετὰ τῆς ἐλευθέρου Ἑλλάδος.

Ὁ κ. *Γ. Μαριδάκης* λαβὼν ἐν ἀρχῇ τὸν λόγον εἶπε τὰ ἑξῆς.

Μὲ χαρὰν ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν βλέπει εἰς τὸ ἀκροατήριον παρακολουθοῦντας τὴν σημερινὴν συνεδρίαν τοὺς προβούλους καὶ ἐκδίκους τῶν ἀδελφῶν Κυπρίων.

Πανιερώτατε,

Ἐν ὀνόματι τῆς Ἀκαδημίας, Σᾶς ἀπευθύνω ἐγκαρδίον χαιρετισμόν.

Ἡ στιγμή αὐτὴ προσωπικῶς μοῦ εἶναι ἰδιαίτερος συγκινητικὴ. Μοῦ ἐνθυμίζει μίαν ἄλλην στιγμήν. Πρὸ ἡμίσεος αἰῶνος εἰς τὸ ταπεινὸν Σχολεῖον μιᾶς μικρᾶς νήσου τῶν Κυκλάδων, ἕνας ἐκ τῶν ἀφανῶν δημιουργῶν τῆς Ἑλληνικῆς ἐνότητος καὶ τῆς Ἑλληνικῆς δυνάμεως, ὁ δημοδιδάσκαλος τοῦ χωρίου, λαμβάνων ἀφορμὴν ἐκ τοῦ φλέγοντος τότε κρητικοῦ ζητήματος μᾶς ἐξετύλιξεν ἕνα χάρτην, μᾶς ἔδειξε τὴν Κρήτην, μᾶς ἔδειξε κατόπιν ἄλλα μέρη, μᾶς ἔδειξε καὶ ἄλλας νήσους. Τὸ βλέμμα του ἐν τέλει ἐσταμάτησεν εἰς τὴν Κύπρον. Ὅλα αὐτὰ τὰ μέρη, μᾶς εἶπε, τὰ κατοικοῦν ἀδελφοί μας, τὰ κατοικοῦν Ἕλληνας. Ἀφοῦ ἡ Μοῖρα μοῦ

ἐπεφύλασσε καὶ τὴν μεγάλην εὐτυχίαν τῆς παρουσίας στιγμῆς, εὐγνωμονῶ τὸν Θεόν, διότι ἀπὸ τῶν χρόνων ἐκείνων μοῦ ἐδημιούργησε τὴν ἀπαραίτητον ψυχικὴν προδιάθεσιν, διὰ νὰ ἐκπληρώσω προσηκόντως τὸ καθήκον, εἰς τὸ ὁποῖον αὐτομάτως μὲ καλεῖ ἡ ἰδιότης μου ὡς Προέδρου τοῦ Ἀνωτάτου Πνευματικοῦ Ἰδρυμάτος τῶν Ἑλλήνων.

Πάντες ἡμεῖς οἱ στεγαζόμενοι εἰς τὴν λαμπρὰν αὐτὴν αἴθουσαν, ἀναζητοῦντες εἷς τε τὰ φυσικὰ καὶ τὰ κοινωνικὰ φαινόμενα τὰς πρώτας αὐτῶν αἰτίας καὶ τὴν βαθυτέραν τῶν οὐσίαν πιστεύομεν εἰς τὸν κόσμον τῶν ἰδεῶν καί, πρὸ παντός, εἰς τὴν ἰδέαν τοῦ δικαίου. Τὸ δίκαιον ἐξωραΐζει τὴν ζωὴν, πρὸ παντός διότι μόνον πρὸ τῆς δυνάμεως τοῦ δικαίου σταματᾷ καὶ κάμπτεται πᾶσα καὶ ἡ μεγαλειτέρα ὑλικὴ δύναμις. Ὁ μεγαλοφυέστερος χειριστὴς τῆς ὑλικῆς δυνάμεως, ὁ Ναπολέων, ἠναγκάσθη ἐν τέλει νὰ ὁμολογήσῃ, «Γνωρίζετε τὶ μὲ ἐξέπληξε περισσότερο εἰς τὸν κόσμον αὐτόν. Ἡ ἀδυναμία τῆς ὑλικῆς δυνάμεως. Εἰς τὸν κόσμον δὲν ὑπάρχουν παρὰ μόνον δύο πράγματα. Τὸ ξίφος καὶ τὸ πνεῦμα. Τελικὸς ὅμως καὶ ὀριστικὸς νικητὴς εἶναι πάντοτε τὸ πνεῦμα».

Ὁ ἀγὼν μεταξὺ τοῦ ξίφους καὶ τοῦ πνεύματος εἶναι ὁ αὐτός, τόσον, ὅταν ἐναντι τοῦ δικαίου παρατάσσεται ἡ ὠμὴ βία, ὅσον καὶ ὅταν ἀντίπαλον τοῦ δικαίου προβάλλει τὸ πολιτικὸν συμφέρον, ὅπως ἀπέδειξεν ὁ Θουκυδίδης εἰς τὸν ἀθάνατον διάλογον μεταξὺ Μηλίων καὶ Ἀθηναίων. Ἀκριβῶς δὲ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, εἰς τὴν σύγκρουσιν μεταξὺ δικαίου καὶ πολιτικοῦ συμφέροντος, καταδεικνύεται ἡ ὑπεροχὴ τῶν μεγάλων πολιτικῶν ἀνδρῶν.

Ἀνερχομένους τὰς κλίμακας τῆς Ἀκαδημίας, Πανιερώτατε, σᾶς παρηκολούθει τὸ βλέμμα τοῦ Gladston τὸν ὁποῖον μαρμαρόγλυπτον ὕψωσεν ἡ ἑλληνικὴ εὐγνωμοσύνη. Ὅταν, ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἀγγλικοῦ Κοινοβουλίου ἔφθασεν οὗτος εἰς τὰς Ἰονίους νήσους, οἱ δ' ἐπιφορτισμένοι μὲ ἀποστολὴν οἶαν καὶ ἡ ἰδική σας, τοῦ ἔθεσαν τὸ ζήτημα τῆς ἐνώσεως, Ecco l'inganno = ἰδὸν ἡ πλάνη, ἀπήντησεν εἰς τὴν μόνην γλῶσσαν, εἰς ἣν ἠδύνατο νὰ διαλεχθῇ μετὰ τῶν Ἰονίων. Ἀλλὰ ὁ Gladston, ἐὰν ἠγγόει τὴν νεωτέραν Ἑλληνικὴν, ἐγνώριζεν ὅμως τὴν γλῶσσαν τοῦ Ὀμήρου. Ἐγνώριζεν ἐπομένως, ὅτι ὁ Ὀμηρος, τὴν *συνθήκην*, τὴν *σύμβασιν*, ἐκφράζει διὰ τῆς λέξεως «*ἁρμονία*» (Ἰλιάς X, 255), ὅπερ σημαίνει, ὅτι πᾶν ὅτι ἐξυπηρετεῖ τὸ ἴδιον συμφέρον, δὲν στηρίζεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ δικαίου, δὲν εἶναι ὠραῖον, δὲν εἶναι ἁρμονικόν. Καὶ ὁ Gladston πεισθεὶς ὅτι ἐλάχιστα ἦτο ὠραῖον καὶ διόλου ἁρμονικόν, ὅσον περισσότερο προσεφέροντο τὰ ἀναμφισβήτητα ἀγαθὰ τῆς Ἀγγλικῆς διοικήσεως, τόσον περισσότερο νὰ δυναμῶνῃ ἡ νοσταλγία πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν πενίαν, ἔσπευσεν εἰς τὸ Λονδῖνον καὶ ἐπρωτοστάτησεν εἰς τὴν ἄρσιν τῆς δυσαρμονίας. Εἶναι δὲ χαρακτηριστικόν, ὅτι συγχρόνως

μὲ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ δικαίου εἰς τὰς Ἰονίους, ἀπέδωκεν ἡ Ἀγγλία τὸ δίκαιον καὶ εἰς τὰ ἴδια τῆς τέκνα καὶ κατὰ πρῶτον εἰς τὰ τέκνα τῆς τὰ ἀποικίησαντα τὸν Καναδᾶν, ἅτινα καθὸ ἐνηλικιωθέντα ἐχειροφάτησεν ἀπὸ τοῦ Κοινοβουλίου τοῦ Westminster καὶ ἐπέτρεψεν, ὅπως ἔχουν ἴδιον Κοινοβούλιον, δημιουργηθείσης οὔτω νέας ἐννοίας τῆς ἐννοίας, τοῦ Dominion, διὰ τῆς ὁποίας μὲ τὴν χαρὰν τὴν ὁποίαν ἔδωκεν ἡ Ἀγγλία εἰς τοὺς λαοὺς νὰ αὐτοδιοικῶνται καὶ νὰ συναισθάνωνται ἑαυτοὺς ὑπευθύνους, ἐπομένως καὶ ἐλευθέρους, κατώρθωσε τὸ ἱστορικὸν θαῦμα νὰ ἐνώση αὐτοὺς ἐν ὁμοτιμίᾳ πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς τὴν μητέρα των, εἰς μίαν ἀρραγῆ καὶ ἐπὶ μόνου τοῦ δικαίου στηριζομένην ἐνότητα.

Ἄλλὰ καὶ ὁ ἀντίπαλος τοῦ Gladston ὁ Disraeli δὲν ὑστέρησεν εἰς ἀντιπάθειαν πρὸς τὴν δυσαρμονίαν. Ἡ ὕλική δύναμις καταθλίβουσα καὶ πιέζουσα ἐπροχώρησε πρὸς Νότον καὶ ἀντίκρουσε τὰς ὠραίας μας θαλάσσας. Κατέναντι τῆς ὕλικῆς αὐτῆς δυνάμεως οὐδὲν ἕτερον ὑπῆρχε παρὰ μόνον τὸ πνεῦμα τῶν αἰώνων. Εἰς τὸ ξίφος ἀντετάχθη καὶ πάλιν ἡ δύναμις τοῦ πνεύματος. Ἦρκεσεν ἐν ἀπλοῦν σημεῖωμα τοῦ Βενιαμὶν Δισραέλι πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῶν Σιδηροδρόμων Βερολίνου-Κολωνίας, ὅπως τοῦ κρατηθῆ διαμέρισμα, ἵνα αἱ ρωσικαὶ στρατιαὶ ἐπιστρέψουν εἰς τὸν Βορρᾶν καὶ ἀποκαθισταμένου τοῦ δικαίου, παραμείνη θεματοφύλαξ μὲν τῶν βορείων μας ἐπαρχιῶν ἡ Τουρκία, ὁ δὲ Βρεττανικὸς στόλος ἐμφανισθῆ ὡς μεσεγγυοῦχος εἰς τὴν Κύπρον.

Καὶ ἔρχεται τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, διότι πιστεύομεν εἰς τὴν ἰδέαν τοῦ δικαίου· πιστεύομεν εἰς τὴν ἰδέαν τῆς Ἑλλάδος· πιστεύομεν εἰς τὸ Ἑλληνισμὸν ὅχι μόνον τὸν δημιουργὸν ἀλλὰ καὶ τὸν φρουρὸν τῆς Εὐρώπης.

Μὲ τὴν αἰσιόδοξον αὐτὴν πίστιν, σᾶς χαιρετίζω καὶ πάλιν ἐν ὀνόματι τῆς Ἀκαδημίας, καὶ σᾶς εὐχαριστῶ διὰ τὴν τιμὴν νὰ ἔλθετε νὰ μᾶς παρακολουθήσητε συνεδριάζοντας.

Ἐν συνεχείᾳ λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. *Γεωργ. Σωτηρίου* εἶπε τὰ ἀκόλουθα :

Θὰ παρεκάλουν νὰ ἐπιτρέψητε καὶ εἰς ἐμὲ ποὺ συνδέομαι κάπως στενώτερον μὲ τὴν Κύπρον λόγῳ τῶν μελετῶν μου περὶ τῶν Βυζαντινῶν μνημείων τῆς Μεγαλονήσου νὰ ἀπευθύνω ὀλίγας λέξεις ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς παρουσίας εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῆς Κυπριακῆς Πρεσβείας.

Μὲ εὐλόγον συγκίνησιν βλέπω καὶ ἐγὼ νὰ παρευρίσκωνται μεταξύ μας προσφιλεῖ πρόσωπα τῆς Κυπριακῆς Πρεσβείας, ποὺ ἤλθαν νὰ διατρανώσουν τὸν πόθον τοῦ Κυπριακοῦ Λαοῦ νὰ ἐνωθῆ μὲ τὴν Μητέρα Ἑλλάδα, τὸν Πρόεδρόν της τρόφιμον τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου μας καὶ μέλη της τὸν

κ. Λανίτην γνωστὸν παλαίμαχον τῆς Κύπρου καὶ τὸν κ. Λοϊζίδην ἀκάματον σύνδεσμον μεταξὺ Κύπρου καὶ Ἑλλάδος.

Τὴν Κύπρον ἐπεσκέφθην δύο φορὰς κατόπιν προσκλήσεως τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τῆς νήσου μὲ τὴν χαρὰν τοῦ ἐρευνητοῦ τῶν Βυζαντινῶν της μνημείων διὰ νὰ μελετήσω τὴν Ἀγίαν Νῆσον, ὅπως τὴν ἀποκαλεῖ εἰς τὸ χρονικόν του ὁ Μαχαιρᾶς διὰ τὸ πλῆθος τῶν Ἀγίων της καὶ τῶν Ναῶν της. Περιῆλθον ὁλόκληρον τὴν νῆσον καὶ ἔχω ἀλησιμονήτους ἀναμνήσεις. Ὅπου καὶ ἂν ἐπήγαινα ἔβλεπα τὰ πρόσωπα νὰ ἠλεκτρίζονται, ὅταν ἤκουον ὅτι ἔρχομαι ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.

Τὸ συμπέρασμα τῆς ἐρεύνης μου ἐκθέτω εἰς τὸ ἔργον μου τὰ Βυζαντινὰ μνημεῖα τῆς Κύπρου, τὸν πρῶτον τόμον τοῦ ὁποίου ἐξέδωκεν ἡ Ἀκαδημία δαπάναις τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου, ἣτις προσεφέρθη εἰς τὴν δαπάνην ἐκδόσεως καὶ τοῦ δευτέρου τόμου καὶ διὰ τοῦ ἐκφράζω τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας μου.

Ἡ Κύπρος καὶ ὡς ἐλευθέρα ἐπαρχία τοῦ Βυζαντινοῦ Κράτους, καὶ ὑπὸ τοὺς Φράγκους καὶ ὑπὸ τοὺς Τούρκους καὶ τώρα ὑπὸ τοὺς Ἕγγλους ἔζησε καὶ ζῆ τὸν ἰδικόν της πνευματικὸν καὶ καλλιτεχνικὸν βίον μὲ τὰς ρίζας πάντοτε εἰς τὴν μητρικὴν Ἑλληνικὴν γῆν.

Ἀπὸ τὰς Ἱστορικὰς περιπετείας της, ἡ ἑλληνικὴ Κύπρος ἀντλεῖ τὴν Ἐθνικὴν δύναμιν, ἡ ὁποία ἐπιτρέπει νὰ πιστεύωμεν ὅτι εἰς προσεχὲς μέλλον θὰ ἐπιτύχη εὐδόσωσιν τοῦ σκοποῦ της. Εὐχόμεθα μαζὶ μὲ ὅλους τοὺς συναδέλφους συντόμως νὰ δεχθῶμεν εἰς τὰς Ἀθήνας τοὺς ἀδελφούς μας Κυπρίους ἐλευθέρους πλέον.

Π Ρ Ο Σ Φ Ω Ν Η Σ Ι Σ

ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΚΤΗΡΙΑΚΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΚΤΗΡΝΕΙΑΣ ΚΟΥ ΚΤΗΡΙΑΝΟΥ.

Κύριε Πρόεδρε τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν,

Κύριοι Ἀκαδημαῖκοί,

Ὁ χαιρετισμός, τὸν ὁποῖον ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἀπευθύνει σήμερον πρὸς ἡμᾶς, εὐρίσκει βαθυτάτην ἀπήχησιν εἰς τὰς καρδίας τοῦ Κυπριακοῦ Λαοῦ. Ἡ συμπαράστασις τοῦ πνευματικοῦ κόσμου τῆς Ἑλλάδος εἰς ἀγῶνα ἱερόν, βασιζόμενον ἐπὶ τῶν ἀρχῶν καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιδιώξεων αὐτοῦ τοῦ ἀθανάτου Ἑλληνικοῦ πνεύματος, ἀποτελεῖ πολύτιμον συμβολὴν εἰς τὸ ἔργον ἡμῶν.

Σᾶς εὐχαριστοῦμεν καὶ σᾶς εὐγνωμονοῦμεν.

Μὲ τὸν πνευματικὸν ἄλλως τε κόσμον τῆς Ἑλλάδος, μὲ τὸ «κλεινόν» αὐτὸ Ἄστυ τῆς Παλλάδος, μᾶς συνδέουν μακροὶ καὶ στενοὶ δεσμοί. Εἰς τὴν ἔνδοξον

αὐτὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν, ὅπου ἐδίδασκεν ὁ Σωκράτης καὶ ἐφιλοσόφει ὁ Πλάτων, ἴδρυσεν τὴν Σχολὴν τῶν Στωϊκῶν Ζήνων ὁ Κιτιεύς, τὸν ὅποιον τιμῆς ἔνεκεν ἔθαψαν οἱ Ἀθηναῖοι εἰς τὸν Κεραμεικὸν καὶ πολλαχῶς ἐτίμησαν. Καὶ στεναὶ ἐξηκολούθησαν αἱ πνευματικαὶ σχέσεις τῆς κυρίως Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἀκριτικῆς ἐκεῖ κάτω Ἑλλάδος, τῆς Κύπρου, καθ' ὅλην τὴν διαδρομὴν τῆς Ἱστορίας.

Οὔτε δύναται νὰ εἶναι ξένον πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ἀθηνῶν τὸ γεγονός ὅτι διαπρεπὴς Κύπριος, ὁ Ἰλαρίων Κιγάλας ἴδρυσεν εἰς τὴν Κεφαλληνίαν τὸ πρῶτον μετὰ τὴν ἄλωσιν Πανεπιστήμιον, τὸ «Πανδιδακτήριον», ὅπως τὸ ὠνόμασεν.

Ἀλλὰ καὶ αἱ νεώτεροι πνευματικαὶ μας σχέσεις ὑπῆρξαν στενώταται. Δύο Κύπριοι, οἱ ἀείμνηστοι Σαρίπολοι, ἐτίμησαν τὰς ἔδρας τοῦ Πανεπιστημίου καὶ Κύπριος ὁ ἀλησμόνητος Σίμος Μενάρδος ὑπῆρξεν ἐκ τῶν πρώτων Ἀκαδημαϊκῶν καὶ ὁ πρῶτος Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ ἀνωτάτου τούτου πνευματικοῦ ἰδρύματος, τὸ ὅποιον τόσον λαμπρῶς συνεχίζει τὴν παράδοσιν τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Πλάτωνος.

Παλαιοὶ καὶ νέοι δεσμοὶ μᾶς συνδέουν στενώτατα. Καὶ ἡ Κύπρος ἐλπίζει καὶ πέποιθεν, ὅτι οἱ πνευματικοὶ αὐτοὶ δεσμοὶ θὰ ἐνισχυθῶσιν αὔριον, ὅταν ἡ Ἑλληνικωτάτη Πατρίς μας ἐνωθῆ καὶ ὀργανικῶς μετὰ τῆς ἐλευθέρου Μητροῦς.

Εἰς τὸν ἱερὸν Ἐνωτικὸν μας ἀγῶνα ἐπικαλούμεθα σθεναρὰν τὴν συμπαράστασιν τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν. Καὶ δὲν ἔχομεν οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν ὅτι ἡ Ἀκαδημία αὐτή, πρωτοπόρος Μήτηρ τῶν Ἀκαδημιῶν ὀλοκλήρου τοῦ κόσμου, θὰ ἀπευθυνθῆ πρὸς ὅλας τὰς ἀδελφὰς Ἀκαδημίας, διαφωτίζουσα ταύτας περὶ τῆς Πανελληνίου διὰ τὴν Κύπρον ἀξιώσεως καὶ συμβάλλουσα τὰ μέγιστα εἰς τὴν πραγματοποιήσιν τοῦ Πανεθνικοῦ αἰτήματος περὶ Ἐνώσεως τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Μητροῦς Ἑλλάδος.

Κύριε Πρόεδρε,

Κύριοι Ἀκαδημαϊκοί,

Εὐλογῶ ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας τὸ ὑψηλὸν καὶ ἱερὸν ἔργον τῆς Ἀκαδημίας καὶ ἐπικαλοῦμαι ἐπ' αὐτὴν καὶ Ὑμᾶς τὴν θεῖαν ἀντίληψιν.

Τὸ πνεῦμα τῶν ἐλευθέρων ἀνθρώπων, ἀδέσμευτον ὑπὸ τῶν οἰωνδήποτε τύπων, ἰστάμενον εἰς τὸ ὕψος τῶν παραδόσεων ποῦ ἀφῆκεν εἰς αὐτὸ ἡ ἐνδοξότερα Ἱστορία τοῦ κόσμου, ἅς σταθῆ κάτω ἀπὸ τὴν ἱεράν σημασίαν τῆς Ἐνώσεως, βοηθοῦν ἡμᾶς, ἐνισχῶν ἡμᾶς, συμπαραστάτης ἡμῶν γενναῖος μέσα εἰς τὸν πλατὺν δρόμον τῶν Ἐθνικῶν μας πεπρωμένων.

ZHTΩ Η ΕΝΩΣΙΣ